

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/887/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213195
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912213195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanému: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 26. 05. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13C/222/2012-49 zo dňa 22. 04. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu a žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „ Žalobca sa domáhal na žalovanom zaplatenia náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobu odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkovi U. W.. Vec je vedená pod č. EX 11044/2011. Po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadosti do 15 dní od jej doručenia, keď exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 24.04.2012 hoci konanie začalo 09.06.2011, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 320 dní). Exekučný súd vykonaním postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku spôsobom odporujúcim zákonu, t. j. vykonaním procedúry preskúmania bez splnenia zákonných podmienok zrealizoval úplný judiciálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne vo veci rozhodol, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu a tak porušil zásadu legality (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR). Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie jeho práva na zaplatenie dlhu a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku rozhodnutej veci. Na jednej strane totiž existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty a na druhej strane nie je možné iniciovať občianske súdne konanie pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Tento postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. K vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil súd až po veľmi dlhej dobe a nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná. Takto mu vznikla majetková škoda 845,30 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného

súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu a zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 169,06 eur (t. j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom), pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Ak by exekučný súd rozhodol v zákonnej lehote, mohol uskutočniť rad iných krokov k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožiteľnosti pohľadávky. Domáha sa teda náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaný však na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaný sa na výzvu súdu písomne vyjadril a žiadal žalobu ako neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť. Podľa jeho názoru podanie (žaloba) je zmätočné, keď chýbajú základné údaje o exekučnom konaní a tiež nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje právo z titulu nezákonného konania alebo z titulu nesprávneho úradného postupu. Nárok považuje za predčasne uplatnený na súde, lebo podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, avšak tým, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť, nebolo predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Tiež nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo nezákonnosť rozhodnutia by musela byť konštatovať príslušným orgánom, ktorý by toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmenil alebo zrušil. Aj lehota 15 dní sa vzťahuje len na vydanie poverenia, a nie na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti. Žalobca nepreukázal, že by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom orgánom kompetentným preskúmať či došlo k zbytočným prietahom je ústavný súd. Čo sa týka uplatnenej náhrady škody, namietal, že žalobca nepreukázal jednak vznik a jednak ani výšku škody. Pri uplatnení náhrady nemajetkovej ujmy poukázal na skutočnosť, že nie je preukázaný vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch, pričom žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie, pričom súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto je žaloba právne neopodstatnená.

Na pojednávanie dňa 22.04.2014 sa neustanovil zástupca žalobcu, ktorý doručenie predvolania mal vykázané. Žalobca síce navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania (tento návrh na prerušenie konania bol zamietnutý osobitným rozhodnutím) pričom uvádzané dôvody súd nepovažoval za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania a pojednával v neprítomnosti žalobcu, resp. jeho zástupcu. Tiež sa neustanovil žalovaný, ktorý sa ospravedlnil, nepožiadaval však o odročenie pojednávania, preto súd pojednával aj v neprítomnosti žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením celého obsahu spisu 15Er/689/2011 Okresného súdu Rimavská Sobota a písomných podaní účastníkov aj s prílohami a vec posúdil takto:

V prvom rade súd konštatuje, že žaloba bola dostatočne špecifikovaná v zmysle § 42 ods. 3 a § 79 O.s.p. ako aj Exekučného poriadku. Súd mal k dispozícii ako dôkaz exekučný spis. Žalobca sa svojou žiadosťou adresovanou žalovanému ešte pred podaním tejto žaloby domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody. Už uplynula aj 6 mesačná lehota od prijatia žiadosti a žalobca sa teda domáha nároku na náhradu škody na súde. Súd má za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť a podal žalovanému pred podaním tejto žaloby žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Žalobca opiera svoju žalobu o nesprávny úradný postup Okresného súdu Rimavská Sobota vo veci 15Er/689/2011 (nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok - nelegálneho postupu vykonaním opätovného posúdenia práv žalobcu) a na tomto základe žiada náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon"), keď žalovaný na

jeho žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pozitívne nereagoval.

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení do 31. 12. 2012) "štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb."

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona "právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda."

Zo spisu 15Er/689/2011 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. EX 11044/11) súd zistil, že dňa 16.08.2011 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému XXX,-W. pre vymoženie 221,- eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Uznesením zo dňa 16.04.2012 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, lebo po preskúmaní exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v zmysle § 44 ods. 2 Ex. por. zistil, že rozhodcovská doložka zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká je podľa ust. § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení ku dňu podania žiadosti o udelenie poverenia, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených

Podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku v znení ku dňu podania žiadosti o udelenie poverenia súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 3 Ex. por. v znení ku dňu podania žiadosti o udelenie poverenia "ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie."

V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z., čo znamená, že akýkoľvek nárok navrhovateľa na náhradu škody resp. nemajetkovej ujmy vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach, v ktorých bola žiadosť o udelenie poverenia doručená na súd po 01.06.2011, nemá žiadnu oporu v zákone.

V predmetnej exekučnej veci žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti lehota (ako to vyplýva z vyššie citovaných ustanovení Ex. por.) zákonom stanovená lehota nie

je, súd však bol povinný rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia bez zbytočných prietahov. Keď však žiadosť o udelenie poverenia bola podaná na súd 16.08.2011 a súd dňa 16.04.2012 o tejto žiadosti rozhodol, ide o taký časový úsek, ktorý nemožno považovať za zbytočný prietah alebo nečinnosť zo strany exekučného súdu. Preto pokiaľ sa žalobca domáha náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, a to nerozhodnutia v zákonnej lehote (táto nie je zákonom daná) resp. v primeranom čase bez zbytočných prietahov, žaloba je neodôvodnená. Tu súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 14.12.2012 sp. zn. ÚS 606/2012, ktorý konštatoval, že doba rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora v trvaní 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že spoločnosť Pohotovosť podávala žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažila všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musela počítať s určitým technicko - administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, ju možno považovať za ústavne akceptovateľnú .

Súd poukazuje na konštatovanie Najvyššieho súdu SR v uznesení zo dňa 18. januára 2012, sp. zn. 6 Cdo 143/2011, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.

Exekučný súd je oprávnený a zároveň aj povinný skúmať aj materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku z hľadísk uvedených v ustanovení § 45 zákona o rozhodcovskom konaní umožňuje "nápravu" niektorých nezákonností rozhodcovského konania. Rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom s určitými špecifikami. Na rozdiel od iných exekučných titulov zákon oprávňuje súdy, aby v konaní o nútenom výkone rozhodcovského rozsudku vedenom či už podľa Občianskeho súdneho poriadku alebo Exekučného poriadku, toto konanie zastavili na návrh, ale aj bez návrhu, ak rozhodcovské konanie nemalo vôbec prebehnúť, pretože predmetom sporu bola vec, ktorá nemôže byť podľa § 1 predmetom rozhodcovského konania, alebo predmetom sporu bola vec už rozhodnutá. Tiež vtedy, keď rozhodcovský rozsudok je v rozpore so zákonom, alebo je v rozpore s dobrými mravmi, alebo ním prisúdené plnenie je nemožné. Nie je podstatné, že nebola podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku. K uvedeným záverom dospel Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 29. marca 2011, sp. zn. 5 Cdo 291/2010.

Exekučný súd v zmysle vyššie uvedených kritérií, uvedomujúc si, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu, vzhľadom na zložitosť veci, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a prepismi EÚ, preskúmal predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietol v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania rozhodnutia, ktorým sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla, vzhľadom na tú skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť vedenej exekúcie (vyžadujúca osobitnú právnu úvahu), nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Pokiaľ žalobca v žalobe uvádza, že konanie začalo dňa 09.06.2011 a súd rozhodol až 24.04.2012, teda došlo k omeškaniu viac ako 320 dní, súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca podal žalobu tvrdiac, že exekučný súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase bez zbytočných prietahov, na tomto základe aj uplatňuje náhradu škody. Nie je preto možné súdu pričítať čas od podania návrhu exekútorovi do podania žiadosti exekútora súdu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (exekútor má podľa § 44 ods. 1 Ex. por. predložiť návrh s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia na súd do 15 dní, čo súd nemohol ovplyvniť a žalobca ani netvrdí, že by zo strany exekútora došlo k nejakému porušeniu povinnosti) a tiež nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalobcu, že by o žiadosti bolo rozhodnuté až 24.04.2012. Nejde teda v žiadnom prípade o taký časový úsek, ako to tvrdí žalobca, teda tvrdenia v žalobe nezodpovedajú skutočnosti.

Pokiaľ žalobca tvrdí, že súd nelegálne postupoval, keď skúmal predložený exekučný titul, a to rozhodcovský rozsudok, súd tu poukazuje napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 1/2012, podľa ktorého " skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky (dohodnutej v spotrebiteľskej veci, t. j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou) súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom". Obdobne podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 135/2012 "iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý." Z odôvodnenia vyplýva, že "keďže exekučný súd zistil už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Ex. por., že exekučný titul vo forme rozhodcovského rozsudku predloženého oprávneným je v rozpore so zákonom, dospel k správne záveru, že nie sú splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie."

Preto súd dospel k záveru, že postupoval správne, keď skúmal predložený rozhodcovský rozsudok podľa § 44 ods. 2 Ex. por.

Keď žalobca nepreukázal, že by v exekučnej veci, na základe ktorej žalobu podal, došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu (§ 9 ods. 1 zákona), teda nepreukázal, že by bola splnená jedna z podmienok pre zodpovednosť štátu podľa zákona, súd existenciu ďalších podmienok už ani neskúmal a žalobu ako neodôvodnenú v celom rozsahu zamietol.

Žalovaný si pri podaní vyjadrenia uplatnil právo na náhradu trov konania (bez ich vyčíslenia), náhrada trov mu pri vyhlásení rozsudku podľa § 142 ods. 1 O. s. p. bola priznaná, avšak žalovaný si tieto trovy nevyčísľil podľa § 151 ods. 1 O. s. p. do 3 pracovných dní po vyhlásení rozsudku, a preto mu súd náhradu trov konania podľa § 151 ods. 2 O. s. p. nepriznal, keďže zo spisu nevyplýva, že by žalovanému nejaké trovy vznikli.

Len pre úplnosť súd uvádza, že navrhovateľ vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

Tiež súd poznamenáva, že námietkou premlčania vznesenou žalovaným sa súd nezaoberal, keďže dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný.

Proti rozsudku odvolanie podal žalobca. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenu a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.